

תמיד נשחט פרק חמישי פסחים

פסח ששחטו אשמו וש"א אשמו. אומר ר"י דמיבעיא ליה אפי' לר"מ דסבר בעלמא תפוס לשון ראשון דילמא הכא פסול דלשמו דליתו ונהג בכל הזמנים לא חשיב למיחל והו' עקירה או דילמא אפי' אמר תפוס לשון ראשון אליבא דר"מ: למיבעיא אפילו בשלל לשמו ולשמו אלל לתי נקט לשמו ושלל לשמו משום דבעיא אפילו אליבא דר"מ: **בשאר ימות השנה**. היינו קודם שהגיע זמן הפסח כדפי' נקוטנרס ולכן צעי עקירה לפי שטעמא דלפסח כשיבא ובעולה שמתחל חשיב ליה דקאי לשמו אבל לאחר הפסח משמע לקמן (ד' סד.) דספיקא הו' דקאמרין ש"מ פסח בשאר ימות השנה צעי עקירה:

הבא נמי אתי שלא אשמו ובפי' מדי אשמו. וא"ת והא לשמו ושלל לשמו כשר לר"מ ולא אמרין אתי שלל לשמו ומפי' מדי לשמו ושלל לשמו גרידא פסול אע"ג דסתמא לשמו קאי ואורי' דהתם היינו טעמא דהכשר לשמו ונהג בכל הזמנים הליכן כי אמר לשמו אלל למיחל טפי ולא אתי שלל לשמו ומפי' ליה אלל הא פסול דלשמו אינו ונהג בכל הזמנים ולהכי לא מקשה ליה אלל מלאכוליו ושלל לאכוליו דלג שייך אלל בפסח גרידא: **סתמו** דהני אוכפיין קאי הני מימשבי כו'. הקשה ריב"א מה לנו אי לא קאי להני אוכלין מ"מ סתמא לאכולין קאי או להני או לאחריי דסתמא לא לחוליס או לוקינס קאי ואפי' שלל לאכוליו מפי' מלאכוליו ושלל לאכוליו נמי אמאי לא עקר לאכוליו דקאמר צרישא ואומר ר"י דכשחטא לאכוליו ושלל לאכוליו אינו כשר אלל על ידי אותם אוכלין ששחטו וחיטב עליהן וסתמיה לאו לאלו אוכלין (א) והרי כאלו לא קאי לאכוליו: וישנו

ג נמנין ומושכין את ידיהם ממנו עד שישחטו איבעיא להו פסח ששחטו בשאר ימות השנה בשינוי בעלים מהו שינוי בעלים כשינוי קודש דמי ומכשיר ליה או לא אמר רב פפא אמריה לשמעתא קמיה דרבא הואיל ושינוי קודש פוסלו בומנו ושינוי בעלים פוסלו מה שינוי קודש שפוסלו בומנו מכשירו לא לאחר זמנו אף שינוי בעלים שפוסלו בומנו מכשירו **ד** לאחר זמנו ואמר לי לא אם אמרת בשינוי קודש שכן פסולו בגופו וישנו בארבע עבודות וישנו

אלל לאו בעבודה אהם. אף בעבודה אחת כשר וממני' בין בעבודה אחת בין בשתי עבודות קאמר בעבודה אחת כגון שחיטה מכשר ליה דמשום מקאת אוכלין לא פסלי ובשתי עבודות כגון שחט לאכוליו חרק שלל לאכוליו אף על גב דכולה זריקה שלל לאכוליו כשר משום דלין מהשנת אוכלים בזריקה: **ומדסיפא**. אף בעבודה אחת קאמר רישא נמי אף בעבודה אחת קאמר דלשמו ושלל לשמו פסול דאף בגמיר דכרוו אלס נתפס ורבי יוסי היא ולא ר' מאיר: **סיפא בעבודה אהם** רישא. אימא לך אי אף בעבודה אחת ורבי יוסי היא צבתי עבודות קאמר ולא בעבודה אחת ור"מ דאי בעבודה אחת כשר בשלל לשמו ושלל לשמו דתפוס לשון ראשון: **פסח בשאר ימות השנה**. כגון שפסירשו קודם לכן ימים וקיימא לן דכשר לשלמים צפירקין דלקמן (ד' ע.) ואם שחטו לפסח פסול דלאו זמניה ולי גסם שלמים שחטו כשר והיכא דשחטו לשמו ושלל לשמו מהו: **אמריסא** לשמעטא. למילף מדין צינן אב דפסול: **אין מוליאו מידי שלל לשמו**. לתפוס לשון אחרון לבדו ולהכשירו הגשט שלל לשמו ולשמו: **אף שלל לשמו כו' אין מוליאו מידי לשמו**. לתפוס לשון אחרון ולהכשירו: שכן נוסב. פסולו בכל הזמנים או לפסול לגמרי בפסח וסתמא או לפסול מעלות לצעלים שחטו צבאר זמנים דמנין (נבסח ד' ג.) כל הזמנים שזנחו שלל לשמן כשרין לזרוק ולהקטיר אימורים ולאכול בשמן ולא עלו לצעלים לשם חובה חוק מפתח ומטאת שפסולין לגמרי אלמא נהג בכל הזמנים הלכן לא אתי לשמו ומפי' לה מדייה לגמרי: **פאמר**. בפסול דלשמו שאינו נהג אלל בפסח צבאר ימות השנה ויזין דקיל אתי שלל לשמו ומפי' ליה מדייה: **מהיכא דלא אמר**. דאף על גב דהיכא דלא אמר צרישא לשמו ואמר שלל לשמו כשר היכא דאמר פסול: **דבא שלל לאכוליו פסול**. ואף על גב דסתמיה ומפי' ליה מסתמיה ובי אמר צרישא לאכוליו והדר שלל לאכוליו לא אתי שלל לאכוליו ומפי' ליה מידי לאכוליו וכשר: **פכי השפא**. ומי דמי סתמא דלאכוליו לקתמא דלשמו דמליפניה מהרדי

התם סתמא דלשמו אלל טובא דכל כמה דלא חיעקר ליה שם פסח מיעיה סתמא לשמו קאי ופילו הכי כי אמר שלל לשמו מפי' ליה מסתמיה הלכן כי אמר לשמו צרישא נמי יליף מיעיה דאתי שלל לשמו ומפי' ליה מדייה דלמא לאכוליו מי אליס סתמא דדייה דסתמא ליקו להני אוכלין הא אי צעי ממשכו הני מיעיה ומוכיין אותו לתצורה אחרת: **דמנין נמנין עליו ומושכין ידין ממנו עד שיפסו**. הבא למוות עליו ויהוה למשוק ידיו ממנו שכבר נמנה עליו מושך הלכן לא אליס סתמא דלאכוליו ואף על גב דאתי מהשנת שלל לאכוליו ומפקא ליה מסתמא ופסול ליה שאני לן היכא דאמר לאכוליו צרישא מהיכא דלא אמר דהתם שחטא משום דלא אליס סתמיה הוא ויכא למימר אימטכו להו קמאי ואימנו עליה חולה חוקן ואישתמח כוליה שלל לאכוליו וכי אמר לאכוליו ושלל לאכוליו הו' להו מקאת אוכלין ולא פסלי: **ה"ג פסח ששחטו בשאר ימות השנה בשינוי בעלים פסול ו"ג לשמו**. שחטו סתם צדיני בעלים. של ראובן היה ושחטו לשם שמעון אבל לא עקר שם פסח ממנו: **כשינוי קודש**. שלל לשמו: **שינוי בעלים פסול**. בפסח בומנו לגמרי וכן צחטאת ובשאר זמנים מוטען מלעלות לשם חובה וכל תורת שינוי קודש עליהן כשמעתא קמייתא דזמנים (ד' ג.): **פסולו בגופו**. שמתנחו על עצמם של קרנן: **וישנו בארבע עבודות**. שחט או קיבל דמו (או זריק או הלך) שלל לשמו פסול דככל ארבע עבודות דס' זמנים (ז' א) שחטו פסח (שמת יב) שמתא זכיתמו לשם פסח ושאר עבודות מועשית פסח (נדכרס טו) שיהו כל עשייתו לשם פסח: וישנו

התם סתמא דלשמו אלל טובא דכל כמה דלא חיעקר ליה שם פסח מיעיה סתמא לשמו קאי ופילו הכי כי אמר שלל לשמו מפי' ליה מסתמיה הלכן כי אמר לשמו צרישא נמי יליף מיעיה דאתי שלל לשמו ומפי' ליה מדייה דלמא לאכוליו מי אליס סתמא דדייה דסתמא ליקו להני אוכלין הא אי צעי ממשכו הני מיעיה ומוכיין אותו לתצורה אחרת: **דמנין נמנין עליו ומושכין ידין ממנו עד שיפסו**. הבא למוות עליו ויהוה למשוק ידיו ממנו שכבר נמנה עליו מושך הלכן לא אליס סתמא דלאכוליו ואף על גב דאתי מהשנת שלל לאכוליו ומפקא ליה מסתמא ופסול ליה שאני לן היכא דאמר לאכוליו צרישא מהיכא דלא אמר דהתם שחטא משום דלא אליס סתמיה הוא ויכא למימר אימטכו להו קמאי ואימנו עליה חולה חוקן ואישתמח כוליה שלל לאכוליו וכי אמר לאכוליו ושלל לאכוליו הו' להו מקאת אוכלין ולא פסלי: **ה"ג פסח ששחטו בשאר ימות השנה בשינוי בעלים פסול ו"ג לשמו**. שחטו סתם צדיני בעלים. של ראובן היה ושחטו לשם שמעון אבל לא עקר שם פסח ממנו: **כשינוי קודש**. שלל לשמו: **שינוי בעלים פסול**. בפסח בומנו לגמרי וכן צחטאת ובשאר זמנים מוטען מלעלות לשם חובה וכל תורת שינוי קודש עליהן כשמעתא קמייתא דזמנים (ד' ג.): **פסולו בגופו**. שמתנחו על עצמם של קרנן: **וישנו בארבע עבודות**. שחט או קיבל דמו (או זריק או הלך) שלל לשמו פסול דככל ארבע עבודות דס' זמנים (ז' א) שחטו פסח (שמת יב) שמתא זכיתמו לשם פסח ושאר עבודות מועשית פסח (נדכרס טו) שיהו כל עשייתו לשם פסח: וישנו

אלא ודאי בעבודה אחת ומדסיפא כו' ובישא דרב פפא לא איפשיטא. פי' סוכי מערבין כדנרטינן בחתלת שבתות בניין מירוח נענים. אימור ששחטו לה לר"י כפסוק בחלוק מי שמעת ליה. ובמשנת בחתלת נענים החוקן כשלל בין הזוג כשלל הפסח שפסיר כו'. איכתיא לה פסח כשאי ימות השנה לשם פסח ולשם שלמים מהו. מי פסח שלל לשמו מפי' ליה מדי לשמו ומכשיר ליה או לא. ספורט בחתלת שחיטת קריש כי שלל לשמו בכל הזמנים פסול שחטו עלו לבעלים לשם חובה ולשם פסח. ופסח בשאר ימות השנה שלל לשמו כשר ולשמו פסול. זה בנייה. ופסח ליה רבא מינה דאתי שלל לשמו מפי' ליה מדי לשמו וכשר ודיק ליה הכי דקאמר ימות הלולס ודא כסתמא לשמו קאי וכי פסיר בשאר ימות השנה שלל לשמו ונחה לשמו ויכתיב כן אפי' שחטו כשני כן אפי' שחטו כשני לשמו בא שלל לשמו ודאמו ומנצא הובח כשר. ואקשיין עליה דר אורא דהא סתמא לאכולין קאי ואי פסיר שלל לאכוליו בלבד פסול אמאי נימא כאלו לאכוליו ושלל לאכוליו שחטו והיה כשר. ודחת רבא ואמר לא דמי כשילמס פסח כיון שהקריש לשם פסח ודאי נקבע לשם פסח והסמי שם פסח עליו ואי אפשר לו לישנות מקדשותיו. אבל הני אוכלין מושכין בביקיה או מימיה הני ואחו אחרניא ונחרי קמאי לגמרי בעונא דאתי רבא ופסח ליבא למיטרי הכי ולפיכך שאני. איבעיא לה פסח ששחטו בשינוי בעלים בשאר ימות השנה כגון שחטו פסח לר' ראובן וישנו בשם פסח ממנו: **כשינוי קודש**. שלל לשמו: **שינוי בעלים פסול**. בפסח בומנו לגמרי וכן צחטאת ובשאר זמנים מוטען מלעלות לשם חובה וכל תורת שינוי קודש עליהן כשמעתא קמייתא דזמנים (ד' ג.): **פסולו בגופו**. שמתנחו על עצמם של קרנן: **וישנו בארבע עבודות**. שחט או קיבל דמו (או זריק או הלך) שלל לשמו פסול דככל ארבע עבודות דס' זמנים (ז' א) שחטו פסח (שמת יב) שמתא זכיתמו לשם פסח ושאר עבודות מועשית פסח (נדכרס טו) שיהו כל עשייתו לשם פסח: וישנו

אלא ודאי בעבודה אחת ומדסיפא כו' ובישא דרב פפא לא איפשיטא. פי' סוכי מערבין כדנרטינן בחתלת שבתות בניין מירוח נענים. אימור ששחטו לה לר"י כפסוק בחלוק מי שמעת ליה. ובמשנת בחתלת נענים החוקן כשלל בין הזוג כשלל הפסח שפסיר כו'. איכתיא לה פסח כשאי ימות השנה לשם פסח ולשם שלמים מהו. מי פסח שלל לשמו מפי' ליה מדי לשמו ומכשיר ליה או לא. ספורט בחתלת שחיטת קריש כי שלל לשמו בכל הזמנים פסול שחטו עלו לבעלים לשם חובה ולשם פסח. ופסח בשאר ימות השנה שלל לשמו כשר ולשמו פסול. זה בנייה. ופסח ליה רבא מינה דאתי שלל לשמו מפי' ליה מדי לשמו וכשר ודיק ליה הכי דקאמר ימות הלולס ודא כסתמא לשמו קאי וכי פסיר בשאר ימות השנה שלל לשמו ונחה לשמו ויכתיב כן אפי' שחטו כשני כן אפי' שחטו כשני לשמו בא שלל לשמו ודאמו ומנצא הובח כשר. ואקשיין עליה דר אורא דהא סתמא לאכולין קאי ואי פסיר שלל לאכוליו בלבד פסול אמאי נימא כאלו לאכוליו ושלל לאכוליו שחטו והיה כשר. ודחת רבא ואמר לא דמי כשילמס פסח כיון שהקריש לשם פסח ודאי נקבע לשם פסח והסמי שם פסח עליו ואי אפשר לו לישנות מקדשותיו. אבל הני אוכלין מושכין בביקיה או מימיה הני ואחו אחרניא ונחרי קמאי לגמרי בעונא דאתי רבא ופסח ליבא למיטרי הכי ולפיכך שאני. איבעיא לה פסח ששחטו בשינוי בעלים בשאר ימות השנה כגון שחטו פסח לר' ראובן וישנו בשם פסח ממנו: **כשינוי קודש**. שלל לשמו: **שינוי בעלים פסול**. בפסח בומנו לגמרי וכן צחטאת ובשאר זמנים מוטען מלעלות לשם חובה וכל תורת שינוי קודש עליהן כשמעתא קמייתא דזמנים (ד' ג.): **פסולו בגופו**. שמתנחו על עצמם של קרנן: **וישנו בארבע עבודות**. שחט או קיבל דמו (או זריק או הלך) שלל לשמו פסול דככל ארבע עבודות דס' זמנים (ז' א) שחטו פסח (שמת יב) שמתא זכיתמו לשם פסח ושאר עבודות מועשית פסח (נדכרס טו) שיהו כל עשייתו לשם פסח: וישנו

אלא ודאי בעבודה אחת ומדסיפא כו' ובישא דרב פפא לא איפשיטא. פי' סוכי מערבין כדנרטינן בחתלת שבתות בניין מירוח נענים. אימור ששחטו לה לר"י כפסוק בחלוק מי שמעת ליה. ובמשנת בחתלת נענים החוקן כשלל בין הזוג כשלל הפסח שפסיר כו'. איכתיא לה פסח כשאי ימות השנה לשם פסח ולשם שלמים מהו. מי פסח שלל לשמו מפי' ליה מדי לשמו ומכשיר ליה או לא. ספורט בחתלת שחיטת קריש כי שלל לשמו בכל הזמנים פסול שחטו עלו לבעלים לשם חובה ולשם פסח. ופסח בשאר ימות השנה שלל לשמו כשר ולשמו פסול. זה בנייה. ופסח ליה רבא מינה דאתי שלל לשמו מפי' ליה מדי לשמו וכשר ודיק ליה הכי דקאמר ימות הלולס ודא כסתמא לשמו קאי וכי פסיר בשאר ימות השנה שלל לשמו ונחה לשמו ויכתיב כן אפי' שחטו כשני כן אפי' שחטו כשני לשמו בא שלל לשמו ודאמו ומנצא הובח כשר. ואקשיין עליה דר אורא דהא סתמא לאכולין קאי ואי פסיר שלל לאכוליו בלבד פסול אמאי נימא כאלו לאכוליו ושלל לאכוליו שחטו והיה כשר. ודחת רבא ואמר לא דמי כשילמס פסח כיון שהקריש לשם פסח ודאי נקבע לשם פסח והסמי שם פסח עליו ואי אפשר לו לישנות מקדשותיו. אבל הני אוכלין מושכין בביקיה או מימיה הני ואחו אחרניא ונחרי קמאי לגמרי בעונא דאתי רבא ופסח ליבא למיטרי הכי ולפיכך שאני. איבעיא לה פסח ששחטו בשינוי בעלים בשאר ימות השנה כגון שחטו פסח לר' ראובן וישנו בשם פסח ממנו: **כשינוי קודש**. שלל לשמו: **שינוי בעלים פסול**. בפסח בומנו לגמרי וכן צחטאת ובשאר זמנים מוטען מלעלות לשם חובה וכל תורת שינוי קודש עליהן כשמעתא קמייתא דזמנים (ד' ג.): **פסולו בגופו**. שמתנחו על עצמם של קרנן: **וישנו בארבע עבודות**. שחט או קיבל דמו (או זריק או הלך) שלל לשמו פסול דככל ארבע עבודות דס' זמנים (ז' א) שחטו פסח (שמת יב) שמתא זכיתמו לשם פסח ושאר עבודות מועשית פסח (נדכרס טו) שיהו כל עשייתו לשם פסח: וישנו

אלא ודאי בעבודה אחת ומדסיפא כו' ובישא דרב פפא לא איפשיטא. פי' סוכי מערבין כדנרטינן בחתלת שבתות בניין מירוח נענים. אימור ששחטו לה לר"י כפסוק בחלוק מי שמעת ליה. ובמשנת בחתלת נענים החוקן כשלל בין הזוג כשלל הפסח שפסיר כו'. איכתיא לה פסח כשאי ימות השנה לשם פסח ולשם שלמים מהו. מי פסח שלל לשמו מפי' ליה מדי לשמו ומכשיר ליה או לא. ספורט בחתלת שחיטת קריש כי שלל לשמו בכל הזמנים פסול שחטו עלו לבעלים לשם חובה ולשם פסח. ופסח בשאר ימות השנה שלל לשמו כשר ולשמו פסול. זה בנייה. ופסח ליה רבא מינה דאתי שלל לשמו מפי' ליה מדי לשמו וכשר ודיק ליה הכי דקאמר ימות הלולס ודא כסתמא לשמו קאי וכי פסיר בשאר ימות השנה שלל לשמו ונחה לשמו ויכתיב כן אפי' שחטו כשני כן אפי' שחטו כשני לשמו בא שלל לשמו ודאמו ומנצא הובח כשר. ואקשיין עליה דר אורא דהא סתמא לאכולין קאי ואי פסיר שלל לאכוליו בלבד פסול אמאי נימא כאלו לאכוליו ושלל לאכוליו שחטו והיה כשר. ודחת רבא ואמר לא דמי כשילמס פסח כיון שהקריש לשם פסח ודאי נקבע לשם פסח והסמי שם פסח עליו ואי אפשר לו לישנות מקדשותיו. אבל הני אוכלין מושכין בביקיה או מימיה הני ואחו אחרניא ונחרי קמאי לגמרי בעונא דאתי רבא ופסח ליבא למיטרי הכי ולפיכך שאני. איבעיא לה פסח ששחטו בשינוי בעלים בשאר ימות השנה כגון שחטו פסח לר' ראובן וישנו בשם פסח ממנו: **כשינוי קודש**. שלל לשמו: **שינוי בעלים פסול**. בפסח בומנו לגמרי וכן צחטאת ובשאר זמנים מוטען מלעלות לשם חובה וכל תורת שינוי קודש עליהן כשמעתא קמייתא דזמנים (ד' ג.): **פסולו בגופו**. שמתנחו על עצמם של קרנן: **וישנו בארבע עבודות**. שחט או קיבל דמו (או זריק או הלך) שלל לשמו פסול דככל ארבע עבודות דס' זמנים (ז' א) שחטו פסח (שמת יב) שמתא זכיתמו לשם פסח ושאר עבודות מועשית פסח (נדכרס טו) שיהו כל עשייתו לשם פסח: וישנו

אלא ודאי בעבודה אחת ומדסיפא כו' ובישא דרב פפא לא איפשיטא. פי' סוכי מערבין כדנרטינן בחתלת שבתות בניין מירוח נענים. אימור ששחטו לה לר"י כפסוק בחלוק מי שמעת ליה. ובמשנת בחתלת נענים החוקן כשלל בין הזוג כשלל הפסח שפסיר כו'. איכתיא לה פסח כשאי ימות השנה לשם פסח ולשם שלמים מהו. מי פסח שלל לשמו מפי' ליה מדי לשמו ומכשיר ליה או לא. ספורט בחתלת שחיטת קריש כי שלל לשמו בכל הזמנים פסול שחטו עלו לבעלים לשם חובה ולשם פסח. ופסח בשאר ימות השנה שלל לשמו כשר ולשמו פסול. זה בנייה. ופסח ליה רבא מינה דאתי שלל לשמו מפי' ליה מדי לשמו וכשר ודיק ליה הכי דקאמר ימות הלולס ודא כסתמא לשמו קאי וכי פסיר בשאר ימות השנה שלל לשמו ונחה לשמו ויכתיב כן אפי' שחטו כשני כן אפי' שחטו כשני לשמו בא שלל לשמו ודאמו ומנצא הובח כשר. ואקשיין עליה דר אורא דהא סתמא לאכולין קאי ואי פסיר שלל לאכוליו בלבד פסול אמאי נימא כאלו לאכוליו ושלל לאכוליו שחטו והיה כשר. ודחת רבא ואמר לא דמי כשילמס פסח כיון שהקריש לשם פסח ודאי נקבע לשם פסח והסמי שם פסח עליו ואי אפשר לו לישנות מקדשותיו. אבל הני אוכלין מושכין בביקיה או מימיה הני ואחו אחרניא ונחרי קמאי לגמרי בעונא דאתי רבא ופסח ליבא למיטרי הכי ולפיכך שאני. איבעיא לה פסח ששחטו בשינוי בעלים בשאר ימות השנה כגון שחטו פסח לר' ראובן וישנו בשם פסח ממנו: **כשינוי קודש**. שלל לשמו: **שינוי בעלים פסול**. בפסח בומנו לגמרי וכן צחטאת ובשאר זמנים מוטען מלעלות לשם חובה וכל תורת שינוי קודש עליהן כשמעתא קמייתא דזמנים (ד' ג.): **פסולו בגופו**. שמתנחו על עצמם של קרנן: **וישנו בארבע עבודות**. שחט או קיבל דמו (או זריק או הלך) שלל לשמו פסול דככל ארבע עבודות דס' זמנים (ז' א) שחטו פסח (שמת יב) שמתא זכיתמו לשם פסח ושאר עבודות מועשית פסח (נדכרס טו) שיהו כל עשייתו לשם פסח: וישנו

אלא ודאי בעבודה אחת ומדסיפא כו' ובישא דרב פפא לא איפשיטא. פי' סוכי מערבין כדנרטינן בחתלת שבתות בניין מירוח נענים. אימור ששחטו לה לר"י כפסוק בחלוק מי שמעת ליה. ובמשנת בחתלת נענים החוקן כשלל בין הזוג כשלל הפסח שפסיר כו'. איכתיא לה פסח כשאי ימות השנה לשם פסח ולשם שלמים מהו. מי פסח שלל לשמו מפי' ליה מדי לשמו ומכשיר ליה או לא. ספורט בחתלת שחיטת קריש כי שלל לשמו בכל הזמנים פסול שחטו עלו לבעלים לשם חובה ולשם פסח. ופסח בשאר ימות השנה שלל לשמו כשר ולשמו פסול. זה בנייה. ופסח ליה רבא מינה דאתי שלל לשמו מפי' ליה מדי לשמו וכשר ודיק ליה הכי דקאמר ימות הלולס ודא כסתמא לשמו קאי וכי פסיר בשאר ימות השנה שלל לשמו ונחה לשמו ויכתיב כן אפי' שחטו כשני כן אפי' שחטו כשני לשמו בא שלל לשמו ודאמו ומנצא הובח כשר. ואקשיין עליה דר אורא דהא סתמא לאכולין קאי ואי פסיר שלל לאכוליו בלבד פסול אמאי נימא כאלו לאכוליו ושלל לאכוליו שחטו והיה כשר. ודחת רבא ואמר לא דמי כשילמס פסח כיון שהקריש לשם פסח ודאי נקבע לשם פסח והסמי שם פסח עליו ואי אפשר לו לישנות מקדשותיו. אבל הני אוכלין מושכין בביקיה או מימיה הני ואחו אחרניא ונחרי קמאי לגמרי בעונא דאתי רבא ופסח ליבא למיטרי הכי ולפיכך שאני. איבעיא לה פסח ששחטו בשינוי בעלים בשאר ימות השנה כגון שחטו פסח לר' ראובן וישנו בשם פסח ממנו: **כשינוי קודש**. שלל לשמו: **שינוי בעלים פסול**. בפסח בומנו לגמרי וכן צחטאת ובשאר זמנים מוטען מלעלות לשם חובה וכל תורת שינוי קודש עליהן כשמעתא קמייתא דזמנים (ד' ג.): **פסולו בגופו**. שמתנחו על עצמם של קרנן: **וישנו בארבע עבודות**. שחט או קיבל דמו (או זריק או הלך) שלל לשמו פסול דככל ארבע עבודות דס' זמנים (ז' א) שחטו פסח (שמת יב) שמתא זכיתמו לשם פסח ושאר עבודות מועשית פסח (נדכרס טו) שיהו כל עשייתו לשם פסח: וישנו